

habent in se ipsis, ad naturam educationem vsque ad tempus quoddam, quam laetis naturam dicimus. Quare similiter est de perfectis quoque existimandum, plantisque animalium esse gratia, & cetera animalia hominum causa, mansueta quidem propter vtilitatem & cibum, fera vero (etsi non omnia, at plurima illorum) propter cibum, & alia adiumenta, vt & vestis ac cetera instrumenta ex illis fiant. Si igitur natura nihil neque imperfectum facit, neque frustra manifestum est illa omnium hominum gratia fecisse naturam. Quapropter & bellica secundum naturam quodammodo acquisitiua erit. Nam & venatoria pars illius est, qua vti oportet contra bestias, & contra eos homines qui ad parendum nati sunt, nec volunt parere: quia natura id bellum iustum existat. Vna igitur acquirendi species secundum naturam, pars est rei familiaris: quam oportet subesse iam aut illam parare, quo ea subsint, quorum est comparatio rerum in vita necessariorum, & vtilium ad societatem ciuitatis & domus. Et videntur verae quidem diuitiae ex his constare. Nam sufficientia huius possessionis ad vitam bonorum non infinita est, vt Solō Poëtico more dicebat:

Diuitiarum nullus est finis constitutus hominibus. At certè constitutus est, vt in alijs artibus. nullum enim instrumentum cuiusquam artis infinitum est, neque multitudinae, neque magnitudine, diuitiae autem sunt multitudo instrumentorum rei familiaris & reipublicae. Quod igitur sit aliqua acquisitio secundum naturam patribus familias & gubernatoribus reipublicae, & propter quam causam, patet.

C A P V T I X.

EST aliud genus acquirendi, quod maxime vocant, & merito vocari debet, pecuniarium: in quo nullus finis esse videtur diuitiarum & possessionis: quod esse vnum cum illo specie, de quo supra diximus, plerique crediderunt, propter vicinitatem. Sed neque est idem, neque ab illo valde remotum: est enim alterum illorum secundum naturam, alterum non secundum naturam, sed magis secundam experientiam & artem, de quo dicere sic exordiamur. Cuiusque enim, qua possidetur, rei duplex est vsus, vterque vero secundum ipsam rem, sed non similiter: verum alter proprius, alter non proprius rei. ceu calcei quidem est calcatio, & venditio:

ή χηστής δεσιν. άμφοτέρας δε, καθ' αυτό μόν, άλλ ούχ όμοίως καθ' αυτό, άλλ ή υφ' οίκεία, ή δ' ήκ οίκεία τέ παρέρήματος δ' υποδήματος, ή τε υπόδησις, και ή μεταβλητική άμφωτε-

A εν αυτοις μέγιστι πινός, τίνω τε κελουμβίου - γάλακτος φύσιν. ώστε όμοίως δήλον όπι και γυρομβίους οϊητόν, τά τε φυτά ήβ ζώων ένεν - κεν ήδ, και τά άλλα ζώα ήδ ανθρώπων χεί - ρεν* τά μόν ήμερα, και διά τίνω χείσιν, και διά τίνω ευφών* ήδ ή άργείων, εί μώ - πώτα, αλλά τά γε πλείετα τής ευφής - και άλλης βοηθείας ένενεν, ίνα και έδής, 2
B και άλλα όργανα γένηται έξ αυτ ήδ. εί ουκ ή φύσις μηδέν, μήτε άπλόσ ποιεί, μή - τε μέττω, απαρχαιόν ήβ ανθρώπων, ένενεν, αυτά πώτα πεποικίμενα τίνω φύσιν. διό και ή πολεμική φύσφ κτητική πως έσαι. ή γδ διηρευτική, μέσος αυτ ήδ* ή δέε χηήδαμ πορός - τε τά διηρία, και ήβ ανθρώπων όστι περυ - κότες άρχαί, και θέλοσιν* ώς φύσφ δίχημον - τήτον όντα ή πόλεμον. έν μόν ουκ έδός κτη - τική ήτ' φύσιν, τής οικονομικής μέσος δεσιν* ή δέ ήτοι υπ' αρχην, ή ποείζειν αυτίνω όπος υπ' αρχή, όν δεσιν διηρευσιμός χηηκίτων, πορός ζωών αιαγχείων, και χηησιμων είς κοινονίαν πόλεος, ή οίείας. και έοικεν όγ ά - ληθινοσ πλοότος εν τούτων ήδ ή γδ τής τοι - αύτης κήσσεωσ αυτάρκεια, πορός άρχαίω ζωών εκ άπειρός δεσιν, ώσπερ Σόλων φησί ποιήσαι,

D Πλούτου δ' ουδέν τέμειρα πεφασμένον είδράσθι κείται. κείται γδ, ώσπερ και τής άλλαισ τέχναισ* ουδέν γδ όργανον άπειρον ουδεμαόσ δεσιν τέ - χηισ, ουτε πληθει, ουτε μεγαθει. ό δε πλοό - τος, όργανων πληθός δεσιν οικονομικών και πολιτικών έπι μόν τοίνυμ δεσιν κτητική ήτ'. φύσιν τοίς οικονομίοσ, και τοίς πολιτικοίσ, και δι' τώ αίτίαν, δήλον.

Καθόδημιον θ.

Eστι δέ γήρος άλλο κτητικής, τώ μέλι - σα κελουσι, και δίχημον αυτό κελείν, χηηκακτηκίω, δι' τώ ουδέν δοκει πέρας ήδ πλοότου και κήσσεωσ. τώ ώς μίαν και τίνω αυτίνω τή λεχθείση πολλοί νομίζοσι δια ή γηητινάσιν. έστ' ότε ή αυτ ή εϊρημύρη, έ - τε πόρρω ένεϊνός έστ' δε ή υφ' φύσφ, ή δ' υφ' φύσφ αυτ', αλλά δι' έμπειρίας πινός κη τέ - χηισ γένετ' μωλλον. λαβόμεν δέ απεί αυτ' ή αρχήω εντείνεν: εκάστου γδ κτήματος διήη, άμφωτε-